

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ
від 22.12.2023 р. № 4848/ІПК/99-00-21-02-02 ІПК

Державна податкова служба України за результатами розгляду звернення ТОВ «» (далі – ТОВ) щодо податкового обліку витрат та оподаткування операцій, понесених на придбання продовольчих товарів та товарів господарського призначення для споживання та використання працівниками та відвідувачами офісу, та керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), в межах компетенції повідомляє.

Як зазначено у зверненні, ТОВ з метою покращення умов праці, формування позитивного іміджу компанії перед діловими партнерами та власними співробітниками, підтримання здорового тону та підвищення імунітету працівників здійснює закупівлю продовольчих товарів (бутильована вода, кава, чай, молоко, цукор, мед, цукерки, фрукти, овочі, спеції та приправи, сіль, олія, соуси та інше) та товарів господарського призначення (паперові стакани, мішалки, паперові рушники, засоби гігієни та інше), що призначені для споживання та використання в офісі будь-яким працівником та відвідувачем офісу в межах господарської діяльності ТОВ.

Вищезазначені витрати включаються до собівартості товарів/послуг, операції з постачання яких є об'єктом оподаткування і пов'язані з отриманням доходу, та ці витрати визнаються понесеними в межах господарської діяльності.

Враховуючи вищевикладене, ТОВ просить надати індивідуальну податкову консультацію з наступних питань:

- 1) чи може ТОВ врахувати вищезазначені витрати у зменшення об'єкта оподаткування податком на прибуток?;
- 2) чи потрібно ТОВ податковий кредит компенсувати зобов'язаннями згідно з п.п. «г» п. 198.5 ст. 198 Кодексу?;
- 3) чи можуть розглядатись продовольчі товари та товари господарського призначення для споживання та використання працівниками та відвідувачами офісу, як об'єкт оподаткування податком на доходи фізичних осіб і військовим збором?.

Щодо питання 1

Відповідно до п. 44.1 ст. 44 Кодексу для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, інформації, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування (п. 44.2 ст. 44 Кодексу).

Об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємства визначається ним на підставі даних бухгалтерського обліку у порядку, встановленому п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу.

Відповідно до п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які визначені відповідними положеннями Кодексу.

Положеннями Кодексу не передбачено різниць для коригування фінансового результату до оподаткування на суму витрат за операціями з придбання продовольчих товарів та товарів господарського призначення для споживання та використання працівниками та відвідувачами офісу ТОВ.

Такі операції відображаються згідно з правилами бухгалтерського обліку при формуванні фінансового результату до оподаткування.

Регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності (частина друга ст. 6 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами та доповненнями).

Отже, з питання порядку визнання витрат у бухгалтерському обліку за операціями з придбання продовольчих товарів та товарів господарського призначення для споживання та використання працівниками та відвідувачами офісу ТОВ доцільно звернутись до Міністерства фінансів України.

Щодо питання 2

Порядок формування податкового кредиту з ПДВ регламентується ст. 198 Кодексу.

До податкового кредиту відносяться суми податку сплачені/нараховані в разі здійснення операцій, зокрема з придбання або виготовлення товарів та послуг (п.п. «а» п. 198.1 ст. 198 Кодексу).

Пунктом 198.2 ст. 198 Кодексу визначено, що датою віднесення сум до податкового кредиту є дата події, що відбулася раніше, зокрема дата списання коштів з банківського рахунку в оплату товарів/послуг або дата отримання платником податку товарів/послуг.

Відповідно до п. 198.3 ст. 198 Кодексу податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою п. 193.1 ст. 198 Кодексу, протягом такого звітного періоду, зокрема у зв'язку з придбанням або виготовленням товарів та наданням послуг.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах провадження господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в ЄРПН податковими накладними / розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними деклараціями (тимчасовими, додатковими та іншими видами митних декларацій, за якими сплачуються суми податку до бюджету при ввезенні товарів на митну територію України), іншими документами, передбаченими п.201.11 ст. 201 Кодексу (п. 198.6 ст. 198 Кодексу).

Згідно з п.п. «г» п. 198.5 ст. 198 Кодексу платник податку зобов'язаний нарахувати податкові зобов'язання виходячи з бази оподаткування, визначеної відповідно до п. 189.1 ст. 189 Кодексу та скласти не пізніше останнього дня звітного (податкового) періоду і зареєструвати в ЄРПН в терміни, встановлені Кодексом для такої реєстрації, зведену податкову накладну за товарами/послугами, необоротними активами придбаними/виготовленими з ПДВ (для товарів/послуг, необоротних активів, придбаних або виготовлених до 1 липня 2015 року, у разі якщо під час такого придбання або виготовлення суми податку були включені до складу податкового кредиту). Якщо такі товари/послуги, необоротні активи призначаються для їх використання або починають використовуватися в операціях, що не є господарською діяльністю платника податку (крім випадків, передбачених п. 189.9 ст. 189 Кодексу).

Суми ПДВ, нараховані (сплачені) платником податку у зв'язку з придбанням товарів/послуг, у тому числі продовольчих товарів (вода, кава, чай, молоко, цукор, мед, цукерки, фрукти, овочі, спеції та приправи, сіль, олія, соуси та ін.) та товарів господарського призначення (паперові стакани, мішали, паперові рушнички, засоби гігієни та ін.) включаються до складу податкового кредиту за умови наявності відповідного документального підтвердження (податкові накладні / розрахунки коригування до таких податкових накладних, зареєстровані в ЄРПН, митні декларації, інші документи, передбачені п. 201.11 ст. 201 Кодексу).

Якщо вартість зазначених товарів включається до складу витрат та, відповідно, до вартості товарів/послуг, операції з постачання яких є об'єктом оподаткування (тобто компенсуються покупцями, збільшуючи при цьому базу оподаткування ПДВ), такі товари визнаються такими, що призначаються для використання / використані в господарській діяльності, в оподатковуваних операціях, і додаткового нарахування податкових зобов'язань за правилами, встановленими п. 198.5 ст. 198 Кодексу, не здійснюється.

Щодо питання 3

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, відповідно до п.п. 162.1.1 п. 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб є, зокрема, фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Згідно з п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

Статтею 165 Кодексу встановлено виключний перелік доходів, які не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку.

Водночас перелік доходів, які включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку визначено п. 164.2 ст. 164 Кодексу, зокрема, дохід, отриманий таким платником податку як додаткове благо (крім випадків, передбачених ст. 165 Кодексу) у вигляді, вартості харчування, безоплатно отриманого платником податку, крім випадків, визначених Кодексом для оподаткування прибутку підприємств (п.п. «б» п.п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Якщо додаткові блага надаються у негрошовій формі, сума податку об'єкта оподаткування обчислюється за правилами, визначеними п. 164.5 ст. 164 Кодексу (п.п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

При цьому звільняються від оподаткування військовим збором доходи, які згідно з розділом IV Кодексу та підрозділом 1 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу не включаються до загального оподатковуваного доходу фізичних осіб (не підлягають оподаткуванню, оподатковуються за нульовою ставкою), крім доходів, зазначених у пп. 3 і 4 п. 170.13 ст. 170 Кодексу та п. 14 підрозділу 1 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу (п.п. 1.7 п. 161 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу).

Враховуючи те, що оподаткування доходів фізичних осіб, у тому числі одержаних у вигляді додаткового блага, виходячи з положень Кодексу, розглядається лише у разі їх одержання безпосередньо конкретним платником податку, то питна вода, кава, чай, цукор, солодощі, молоко, мед, паперові стакани та рушники, мішали, придбані за рахунок коштів роботодавця, що призначені для споживання будь-яким працівником підприємства або відвідувачем юридичної особи не може розглядатися як об'єкт оподаткування податком на доходи фізичних осіб та військовим збором.

Крім того, оскільки вказаними юридичними особами не наведено повної інформації щодо використання фруктів, овочів, олії, соусів, приправ, спецій тощо працівниками та відвідувачами, то з метою уникнення неоднозначного тлумачення норм податкового законодавства в частині оподаткування доходів фізичних осіб, кожен конкретний випадок виникнення податкових відносин слід розглядати на підставі документів, які засвідчують їх використання.

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).